

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การศึกษาผลกระทบของปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์มหภาคซึ่งมีต่อเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในงานศึกษานี้ โดยข้อมูลที่ใช้คือ มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น (GDP), อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่แท้จริง (REXR), อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศโดยเปรียบเทียบ(RIFL), อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ภายในประเทศโดยเปรียบเทียบ (RLR) และมูลค่าของการส่งออกของแต่ละประเทศ (EXP) โดยใช้ข้อมูลทศวรรษแบบรายไตรมาส ช่วงไตรมาสแรกของปี 2541 ถึงไตรมาสสุดท้ายของปี 2550 โดยประเทศที่ได้ทำการศึกษาครั้งนี้ประกอบไปด้วย ประเทศไทย ประเทศมาเลเซีย และประเทศฟิลิปปินส์ โดยใช้วิธีทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration) ตามแนวทางของ Johansen-Juselius ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาออกเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

5.1.1 สรุปผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลโดยวิธียูนิทรูท (Unit Root Test)

1) กรณีข้อมูลประเทศไทย

จากการทดสอบยูนิทรูทตามวิธีการ Augmented Dickey-Fuller Test พบว่าตัวแปรทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาของประเทศไทยมีความนิ่ง ณ 1st Difference หรือ $I(1)$

2) กรณีข้อมูลประเทศมาเลเซีย

จากการทดสอบยูนิทรูทตามวิธีการ Augmented Dickey-Fuller Test พบว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ภายในประเทศโดยเปรียบเทียบ หรือ $\ln(RLR)$ มีความนิ่ง ณ ระดับ Level หรือ $I(0)$ ขณะที่ผลการทดสอบความนิ่งของมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ หรือ $\ln(FDI)$, มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น หรือ $\ln(GDP)$, อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่แท้จริง หรือ $\ln(REXR)$, และ มูลค่าของการส่งออก หรือ $\ln(EXP)$ มีความนิ่ง ณ 1st Difference หรือ $I(1)$

3) กรณีข้อมูลประเทศฟิลิปปินส์

จากการทดสอบยูนิตรูกตามวิธีการ Augmented Dickey-Fuller Test มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ หรือ $\ln(\text{FDI})$ และดอกเบี้ยเงินกู้ภายในประเทศโดยเปรียบเทียบ หรือ $\ln(\text{RLR})$ มีความนิ่ง ณ ระดับ Level หรือ $I(0)$ ซึ่งมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น หรือ $\ln(\text{GDP})$, อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่แท้จริง หรือ $\ln(\text{REXR})$, และ มูลค่าของการส่งออก หรือ $\ln(\text{EXP})$ และอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศโดยเปรียบเทียบ $\ln(\text{RIFL})$ มีความนิ่ง ณ 1st Difference หรือ $I(1)$

5.1.2 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration)

1) กรณีข้อมูลประเทศไทย

จากผลการศึกษาพบว่าค่าความยืดหยุ่นของเงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ หรือ $\ln(\text{FDI})$ เมื่อเทียบกับมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น หรือ $\ln(\text{GDP})$, อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ภายในประเทศโดยเปรียบเทียบ หรือ $\ln(\text{RLR})$ และมูลค่าการส่งออก หรือ $\ln(\text{EXP})$ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

สำหรับค่าความยืดหยุ่นของเงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ หรือ $\ln(\text{FDI})$ เมื่อเทียบกับ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง หรือ $\ln(\text{REXR})$ และอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ โดยเปรียบเทียบ ($\ln(\text{RIFL})$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

2) กรณีข้อมูลประเทศมาเลเซีย

จากผลการศึกษาพบว่าค่าความยืดหยุ่นของเงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ หรือ $\ln(\text{FDI})$ เมื่อเทียบกับมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น หรือ $\ln(\text{GDP})$, อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ภายในประเทศโดยเปรียบเทียบ หรือ $\ln(\text{RLR})$ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่แท้จริง หรือ $\ln(\text{REXR})$ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

สำหรับค่าความยืดหยุ่นของเงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ หรือ $\ln(\text{FDI})$ เมื่อเทียบกับมูลค่าของการส่งออกของประเทศมาเลเซีย ($\ln(\text{EXP})$) และอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ โดยเปรียบเทียบ ($\ln(\text{RIFL})$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

3) กรณีข้อมูลประเทศฟิลิปปินส์

จากผลการศึกษาพบว่าค่าความยืดหยุ่นของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ หรือ $\ln(\text{FDI})$ เมื่อเทียบกับ มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น หรือ $\ln(\text{GDP})$, อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง หรือ $\ln(\text{REXR})$ และมูลค่าการส่งออก หรือ $\ln(\text{EXP})$ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

สำหรับค่าความยืดหยุ่นของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ หรือ $\ln(\text{FDI})$ เมื่อเทียบกับ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ภายในประเทศโดยเปรียบเทียบ หรือ $\ln(\text{RLR})$ และอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ โดยเปรียบเทียบ (RIFL) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

จากผลสรุปการศึกษาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวพบว่าค่าความยืดหยุ่นของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ หรือ $\ln(\text{FDI})$ เมื่อเทียบกับมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น หรือ $\ln(\text{GDP})$ มีความสัมพันธ์กับเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ $\ln(\text{FDI})$ ในเชิงผกผันทั้งในกรณีของประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ กลับมีความสัมพันธ์ในเชิงผกผัน ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากการเลือกใช้ตัวแปรที่อาจจะไม่ใช่สาเหตุโดยตรง เนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น หรือ $\ln(\text{GDP})$ เป็นผลรวมของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นภายในประเทศ มิใช่ต้นทุนของมูลค่าการลงทุนจากต่างประเทศโดยตรง

5.1.3สรุปผลการปรับตัวระยะสั้นในรูปแบบของ Error Correction Model (ECM)

1) กรณีข้อมูลประเทศไทย

จากผลการศึกษาพบว่า ค่าการปรับตัวระยะสั้น (ECM) มีค่าเท่ากับ -0.281872 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อธิบายได้ว่าความเร็วในการปรับตัวในระยะสั้นของมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) มีค่าร้อยละ 28.1872 ซึ่งหมายความว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงใดๆที่ทำให้มูลค่าของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เกิดการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพในระยะยาว มูลค่าของเงินลงทุนในไตรมาสถัดไปจะมีการปรับตัวร้อยละ 28.1872 โดยเฉลี่ย เพื่อให้กลับเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาว

2) กรณีข้อมูลประเทศมาเลเซีย

ค่าการปรับตัวระยะสั้น (ECM) มีค่าเท่ากับ -0.784786 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อธิบายได้ว่าความเร็วในการปรับตัวในระยะสั้นของมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ของประเทศมาเลเซียมีค่าร้อยละ 78.4786 ซึ่งหมายความว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงใดๆที่ทำให้มูลค่าของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ของประเทศมาเลเซียเกิดการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพใน

ระยะยาว มูลค่าของเงินลงทุนในไตรมาสถัดไปจะมีการปรับตัวร้อยละ 78.4786 โดยเฉลี่ย เพื่อให้กลับเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาว

3) กรณีข้อมูลประเทศฟิลิปปินส์

ค่าการปรับตัวระยะสั้น (ECM) มีค่าเท่ากับ -0.400076 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อธิบายได้ว่า ความเร็วในการปรับตัวในระยะสั้นของมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ของประเทศมาเลเซียมีค่าร้อยละ 40.00076 ซึ่งหมายความว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงใดๆที่ทำให้มูลค่าของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ของประเทศมาเลเซียเกิดการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพในระยะยาว มูลค่าของเงินลงทุนในไตรมาสถัดไปจะมีการปรับตัวร้อยละ 40.00076 โดยเฉลี่ย เพื่อให้กลับเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาว

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาของงานศึกษานี้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวางนโยบายของผู้กำหนดนโยบาย เพื่อสร้างแรงดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศได้ เนื่องจากประเทศที่ผู้ศึกษาเลือกทำการศึกษา นั้น ล้วนแต่มีความพร้อมในด้านทรัพยากร และทำเลที่ตั้ง แต่ขาดเงินลงทุน ดังนั้นหากสามารถสร้างแรงจูงใจให้มีการเข้ามาลงทุนในประเทศได้ ย่อมส่งผลดีต่อการจ้างงาน การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

แต่รูปแบบของการศึกษาในงานศึกษานี้กำหนดให้มีรูปแบบที่เหมือนกัน แต่ในความเป็นจริงแล้วปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจศาสตร์มหภาคของแต่ละประเทศที่ใช้ในการศึกษาอาจจะมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นการใช้รูปแบบที่เหมาะสมสำหรับในประเทศหนึ่งอาจไม่เหมาะสมกับในบางประเทศก็เป็นได้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้

1. ควรศึกษาบริบทของแต่ละประเทศในด้านของวัฒนธรรมที่มีผลต่อการลงทุนระหว่างประเทศมากขึ้น
2. ควรศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มองค์กรการค้าระหว่างประเทศ
3. ควรให้ความหลากหลายของข้อมูลที่ใช้เปรียบเทียบการลงทุนระหว่างประเทศ
4. ควรศึกษาขอบจำกัดด้านการลงทุนของแต่ละประเทศว่ามีข้อได้เปรียบเสียเปรียบการลงทุนภาคเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานการลงทุนในแต่ละประเทศเชิงเศรษฐศาสตร์มหภาค
2. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพด้านดำเนินงานการลงทุนระหว่างประเทศ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved